

Carl Michael Bellman Salm nr. 24

ÖFWER E VANGELIUM PÅ T REDJE SÖND. EFTER T RETTONDAGEN. MATTH. 8: V. 1.

Musik Henrik Bøggild

Sam - loms för at or - det hö - ra, Hör-om Hög - tids - Kloc - kans
döhn! Och med et up-märk-samt ö - ra Böj-om vå - ra knän til bön! Temp-len
öp - nas, Zi-ons dun - der, Skiuts i stār - ka stām - mor ut, Bröst och
lun - ga dig ut - gjut! At för - täl - ja Him - lens un - der.

2) Du som prydd med rosenkinder
Hälsans fågring glättigt strör!
Dig din glada prakt förbinder
At du här din lofsång gör,
När du ser i dag den swaga,
Den Spetälske Mannens hamn,
Buga sig wid Herrans namn
Med en rysning för hans aga.

3) O! hwad jämmerfulla läten
Säkert nu din andakt bryr:
Då dit öga mäter fjäten
Af det myckna folk som flyr
At i hopar sammanstöta
Rundt kring Frälsarn, när så sker
At han går från berget ner
För at denna usling möta.

4) Handen til hans hjässa sträckes,
Straxt dess hwita hud och hy;
Som af fjäll och sår betäckes,
Blir förwandlad, skön och ny.
Ögats eld upqwicknad strålar,
Läppen rodnar, munnen ler,
Lifligheten mer och mer
På den bleka kinden prålar.

6) Gören bättring! tiden lider,
Men du, - gäck! - ty du är ren!
Så hwid hwart et steg han skrider
Hörs hans rop i Galileen.
Älsken dem som eder hata.
Skänk en huswill bord och rum,
Så war i Capernaum
Hans förmaning på dess gata.

8) Genast plågo-anden flydde
Och i samma ögnablick,
Höfwidsmannens gråt betydde:
Han blef bönhörd och han gick.
Du! som ned i Templet gråter,
Och har ingen själa-ro,
I förtröstan, hopp och tro
Börja nu din lofsång åter.

5) Gören bättring!... tiden lider,
Himmelriket är hardt när;
Tänken efter hwad för tider!
Lasten dygdens lön begär.
Så i Galileen predikar
Denna man som detta lär
På et berg wid hafwet där,
Kring des fagra fält och wikar.

7) Wid Stadsporten sig nedkastar
En Herodes Höfwidsman,
Som knapt under det han hastar
Andedrägten hämta kan.
En, han säger af de sina
Wärfwad under hans befäl,
Grufligt wändas i sin själ,
Och hwar lem i wärk och pina.

9) I som hungren, I som gråten!
Sagten edert jammerskri!
Edra ögon fromt uplåten,
Salige nu ären I!!!
Träden fram at eder rena
Wid et dukat nådebord;
Och til dessa Lifsens ord
Fästen eder tro allena.